

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Casus II. Argumentum. Canonico adjecta Lege à Fundatore in limine fundationis Canonicatus interessendi Divinis officiis ac lucrandi distributiones prout intersunt, & lucrantur alii Canonici, an, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](#)

& celebrari, ac fieri singulis annis in perpetuum, donec cœlum, & terra durabunt.

Quoad pérpetuam celebrationem Missæ solemnis, & Anniversarii, nulla est difficultas; sola disputatio reducitur ad Missam planam singulis diebus recitandam, de hac enim quæritur, an ejus onus durare debeat ultra sæculum, hoc est ultra metam centum annorum, vel potius elapsis centum annis, cessare debuerit.

Plura suadent onus Missæ planæ non se extendere ultra metam centum annorum, tum quia quando vox *Sæculum* usurpatur ad denotandum tempus, & mensuram temporis, spatum significat tantummodo centum annorum, tum quia non defunt magni nominis Auctores, qui censem legatum pium relictum cum verbis perpetuitatem denotantibus ad centum annos restringi, ut latè videri potest apud *Vivium* *decis. lib. 3. decis. 406. nu. 18. & 19.* & tandem quia quando Testator voluit perpetuitatem absolutam, & indefinitam, eam expressit verbis clarissimis, uti colligitur ex legato Missæ solemnis, & Anniversarii singulis annis in perpetuum donec cœlum, & terra durabunt; Hinc inferre licet, quod quando in legato Missæ planæ singulis diebus celebrandæ, usus est illis verbis *in perpetuum durante sæculo*, intellexit de perpetuitate limitata ad tempus centum annorum, multoque magis cùm verba illa *durante sæculo*, non præcedant, sed subsequantur hæc alia *in perpetuum*, in hoc quippe rerum statu verba priora *in perpetuum* restringuntur in sequentibus *durante sæculo*.

His tamen non obstantibus placuit Sacrae Congregationi Concilii in una Bononiensi. 17. Decembri 1718. ubi similis causus disputabatur, definire dictum onus Missæ planæ durare ultra spatum centum annorum, non verò dicto termino transacto, remansisse extinctum; Quia, quando agitur de legato pio, & signanter de legato Missarum verba *in perpetuum* non restringuntur ad centum annos, sed ad quocumque tempus extenduntur, uti latè probant Panciroli. *consil. 175. per tot. Gratian decis. 22. per tot. Ciarlin. controvers. lib. 2. cap. 143. per tot.* cùm improbabilis sit, & sensui Ecclesiæ repugnans nonnullorum Theologorum assertio, quod Ani-

mæ non detineantur in Purgatorio ultra decem annos, vel ut alii dicunt ultra metam centum annorum *Bellar. controvers. tom. 2. lib. 2. de Purgatorio cap. 9.*

4 Insuper vox *Sæculum* non solum est apta nata ad exprimendum spatum centum annorum, sed etiam ad denotandum mundum juxta illud: *Venturus est judicare sæculum per ignem:* quo stante idem erit dicere durante sæculo, ac durante mundo.

ARGUMENTUM.

Canonico adjecta lege à Fundatore in limine fundationis Canonici interessendi Divinis Officiis, ac lucrandi distributiones, prout intersunt, & lucrantur alii Canonici, an, & quando ipsi concedenda sit jubilatio?

SUMMARIUM.

- 1 Jubilatio non fuit introducta à Jure Canonico, sed à statutis particularibus Ecclesiarum, vel consuetudine, & nu. 2. & 3.
- 4 Jubilatio ut concedatur Canonico constare debet de servitio quadragenario cum qualitate, continui, & laudabilis.
- 5 In computatione temporis quadragenarii an habenda sit ratio temporis, quo canonicus abfuit à servitio Ecclesiæ, obtentis absentiæ indultis, vel ex causa infirmitatis, vel ex causa studiorum, velut Ecclesia sua negotiis vacaret, vel ratione munerum. Et num. 6. 7. 8. 16. & 21.
- 9 Quadragenarium servitium an sufficiat, quod sit difforme, vel potius requiratur, quod sit uniforme. Et num. 10. 11. 12. 17. & 22.
- 13 An parvus Canonorum, vel Beneficiorum numerus pro servitio Ecclesiæ impedit valeat Indultum Jubilationis Canonico, vel Beneficiato? & num. 18. & 23.
- 14 Episcopus cogere potest Jubilatos ad interessendum, si Ecclesia servitium, & cultus Divinus detrimentum patiantur. & num. 19. & 24.
- 15 Canonicus Jubilatus non tenetur ad localem residentiam. & num. 20. & 25.

CA-

C A S U S II.

Secundus Casus est; Quidam Canonicus, cui in limine fundationis Canonici adjecta fuit à Fundatore lex interessendi Divinis Officiis, ac lucrandi distributiones, prout intersunt, ac lucratur alii Canonici; docto de quadragenario servitio per eum præstito Ecclesiæ Cathedrali, supplicavit pro jubilatione; queritur an hæc sit illi concedenda?

1. Præsupponendum est; quod licet in jure Canonico cautum non reperiatur, quod Canonicus, sive Beneficiatus, qui Ecclesiæ inservivit spatio quadraginta annorum frui debeat exemptione à servitio, & hoc minimè obstante, sit admittendus ad participationem fructuum, & distributionum, uti benè ponderat Navar. conf. 12. lib. 3. de Cleric. non resid. ex quo fortasse infirmitas Canonicorum, & Beneficiatorum, aut gravis eorumdem ætas remedium habent Coadjutoriae, aut Indulti vacandi à Choro, durante infirmitate, quemadmodum prosequitur Card. de Luc. de Can. disc. 15. num. 6. & seqq.

2. In Cathedralibus nihilominus, & Collegiatis Ecclesiis, in quibus adsunt statuta, vacationem à Choro, quæ jubilatio dicitur, concedentia Canonicis, & Beneficiatis post servitium annorum quadraginta, jam resolutum est à S. Congregatione Concilii, eadem non esse improbanda, sed toleranda, quæ resolutio à Summo Pontifice Gregorio XIII. confirmationem obtinuit juxta plenè relata apud Garz. de benef. par. 3. cap. 2. §. 1. numer. 344.

3. Et quod notabilius est, etiam si non adsint statuta, praxis inolevit, ut ab eadem S. Congregatione indulta jubilationis concedantur Canonicis, & Beneficiatis, qui spatio quadraginta annorum suis Ecclesiæ inservierunt, nè cœlestis Militia Milites deterioris sint conditionis, quam Milites Militia secularis, quibus à jure Civili vacatio à muniberis, dummodo veterani essent, liberaliter concessa est, juxta Text. in l. à muniberis 6. ff. de vacat. & excusat. munerum, & in l. 1. cod. de veteranis lib. 12. & notavi superius Par. II. Can. XXVII. Cas. XI. nu. 27.

4. Et praxis memorata non absolutè, & sim-

pliciter sibi vindicat locum, sed in hypothesi, in qua plenè doceatur de servitio præstito spatio annorum quadraginta, & quidem cum qualitate *continui*, & *laudabilis*, uti non solùm colligitur ex formula indulti, sed etiam desumitur ex rescriptis ejusdem S. Congregationis, in quibus vel denegata fuit jubilatio, non obstante servitio annorum quadraginta, ex quo ipsum non fuerat continuum & laudabile, quemadmodum contingit in Romana jubilationis 6. Augus. 1712. lib. 62. Decret. relat. ubi supra dicto Cas. XI. num. 26. vel jubilatio quamvis concessa, fuit revocata, quia ostensum fuit, servitium annorum quadraginta non fuisse continuum, & laudabile, uti pariter contingit in Meceraten. jubilationis proposita die 22. Febr. 1698. & resoluta die 8. Martii eiusdem anni lib. 48. Decret.

Hæc, quæ hucusque deducta sunt, nullam admittere posse videntur controvèrsiam. Difficultas autem tota in hac materia reducitur ad quatuor capita; Primum difficultatis caput respicit tempus pro jubilatione necessarium; Secundum pertinet ad qualitatem servitii ad eumdem effectum requisiti; Tertium spectat ad Ecclesiæ qualitatem, in qua Canonicus, vel Beneficiatus inservivit; Et quartum tandem refertur ad exemptionem competenter Jubilato, post jubilationem indultam.

5. A primo Capite initium desumendo, instant nonnulli pro jubilatione, & de quadragenario docent servitio, sed in computatione temporis quadragenarii, contendunt habendam esse rationem temporis, quo absuerunt à servitio Ecclesiæ, obtentis absentia indultis, vel ex causa infirmitatis, vel ex causa studiorum, vel ut Ecclesiæ suæ negotiis vacarent, vel ratione munerum, uti sèpè accidit in Basilicis Urbis, in quibus nonnulli Canonici, & Beneficiati, propter munera ipsis à Summo Pontifice collata, aut indultum habent vacandi à servitio Chori pro diebus, & horis, pro quibus fuerint in aliis commissis muneribus occupati, vel indultum habent absolutè, & simpliciter vacandi à choro, quoad usque munus duraverit, quod potissimum accidit in his, qui præfectoras, & officia obtinent extra Ur- bem.

6. In

- 6 In terminis absentiae ex causa infirmitatis S. Congregatio Concilii alias censuit absentiam praedictam non præjudicare jubilationi, dummodo infirmitas fuisse ab Ordinario approbata, & ejusdem S. Congregationis accessisset indultum, uti videri potest in *Bergomen. jubilationis proposita 4. Julii, & resoluta die 8. Augusti 1716. supra Par. II. Can. XXVII. dicto Cas. XI. num. 29.* in qua agebatur de absentia à servitio Chori pro horis Matutini, & Primæ continuata spatio decem annorum, & habitis à S. Congregatione necessariis indultis. In terminis absentiae causa studii, & quidem prævia licentia S. Congregationis disputatum fuit, & resolutum non esse dicti temporis habendum rationem in computo jubilationis, uti videri potest in *Nepesina jubilationis 28. Novembris 1711. lib. 61. Decret.* Et in terminis demum Indultarii, qui propter officium Scriptoratus Bibliothecæ Vaticanae indultum habuerat vacandi à servitio Chori pro diebus, & horis, articulo examinato, dictum fuit non esse à jubilatione excludendum propter absentiam, quæ horis, & diebus prædictis contigisse dicebatur, uti videri potest in *Romana jubilationis proposita 28. Novembris, & resoluta 12. Decembris 1699. lib. 49. Decret.* Absens etenim causa infirmitatis habetur pro præsente, & interessente, etiam ad effectum consequendi distributiones, quod ipsum verificatur in Indultario pro diebus, & horis; at secus se habet res in absente causa studii, cui de jure distributiones non competunt, & si fructus in distributionibus consistant, non aliter concedi consuevit indultum, quam dimissa tercia parte.
- 9 Transeundo ad qualitatem servitii pro jubilatione necessarii nonnulli instant pro jubilatione, & pariter docent de quadragenario servitio, sed illud non est uniforme, sed difforme, vel quia in una Ecclesia tanquam Canonici spatio 20. annorum, & in alia, per alios 20. annos tanquam pariter Canonici Choro interfuerunt; aut in una tanquam Beneficiati, in alia tanquam Canonici inservierunt; vel quia in una, & eadem Ecclesia inservierunt per totum temporis spatium, sed partim tanquam Clerici Beneficiati, partim tanquam Beneficiati, & aliquando

partim tanquam Beneficiati, partim tanquam Canonici, vel tandem quia per decem, aut duodecim annos inservierunt tanquam Coadjutores, & per reliquum tempus tanquam Titulares.

10 In terminis ejus, qui inservierat partim tanquam Clericus Beneficiatus, partim tanquam Beneficiatus Ecclesiae Lateranensis, resolutum fuit, id non obstat jubilationi, & tempora prædicta esse conjungenda, uti colligitur ex allegata *Romana jubilationis 12. Decembris 1699.*

11 Fuit è contra denegata jubilatio cuidam, qui in Ecclesia S. Mariae Majoris Civitatis Baruli priùs inservierat in qualitate Clerici, deinde Subdiaconi, & postrem Præsbyteri, uti habetur in *Tranen jubilationis proposita 16. Decembris 1702. & resoluta die 13. Januarii 1703. lib. 53. De-*

cret. In terminis autem ejus, qui inservierat partim tanquam Coadjutor, partim tanquam Principalis, constans videatur fuisse opinio S. Congregationis faciendam esse temporum conjunctionem, cum agitur de jubilatione, uti videre est in *Brixien. 27. Martii 1683. in Novarien. 4. Augusti 1691. in Bergomen. 11. Februario 1696. & in alia Bergomen. jubilationis proposita 4. Julii, & resoluta 8. Augusti 1716. lib. 66. Decret.*

13 Succedit Ecclesiae qualitas, cui Canonicus, vel Beneficiatus inservivit, & de hac loquendo, aliquando disputari contingit, an parvus Canonicorum, vel Beneficiatorum numerus, qui remanet pro servitio Ecclesiae, impedire valeat indultum jubilationis Canonico, vel Beneficiato, qui laudabiliter inservivit spatio annorum quadraginta. A congregazione die 3. Septembris 1718. concessa fuit jubilatio Præposito Cathedralis Ecclesiae Brittinorien. non attenta oppositione Capituli reclamantis, quod tresdecim erant Canonici, & quatuor Mansionarii additi servitio Ecclesiae, & quod tres ex Canonicis erant cura Animarum præoccupati, duo mala valetudine præpediti, & alter jubilationis jam fruens indulto. Et quod fortius est, licet novem essent Canonici, comprehenso Præposito, & dempto uno, qui ad Organum, altero, qui ad Confessionarium adstare debeat, demptisque aliis tribus, qui Altari celebrando assistere tenebantur, & sic diceretur tres

tres tantummodo in Choro esse mansuros, S. Congregatio censuit esse Præposito concedendum jubilationis indulustum, uti videre est in Ripana jubilationis 29. Novembris 1710. lib. 60. Decret.

Superefst, ut sermo fiat de exemptione, quæ competit Jubilato post concessam jubilationem. In formula jubilationis indulgetur, ut Jubilatus abesse possit à servitio Chori, & interim frui fructibus, & distributionibus. Si Ecclesiæ servitium, & cultus Divinus detrimentum patientur, disputatum fuit, & resolutum in S. Congregatione die 27. Septembris 1659. quod Episcopus cogere poterat Jubilatos ad inserviendum, uti videri potest in Aquilana 27. Septembris 1659. ad tertium dubium lib. 21. Decret. & in Sabinen. 2. Octobris 1717. lib. 67. Decret. & facit Textus in cap. Cūm ad hoc de Cleric. non resid. in quo Gregorius IX. statuit, quod Privilegiati super absentia redire cogantur, si Ecclesia patitur Ministrorum defectum. Quoad residentiam Jubilatorum, binæ adsunt resolutiones ejusdem S. Congregationis, altera in causa S. Angeli in Vado 15. Aprilis 1690. lib. 4. Decret. fol. 256. in qua dictum fuit Canonico Jubilato deberi distributiones, nec ad residentiam localem teneri; altera in causa Patavina jubilationis 9. Junii 1714. lib. 64. Decret. fol. 217. in qua similiter dictum fuit deberi Canonico Jubilato distributiones, & eum non esse obligatum ad residendum. Hinc proposita fuerunt in S. Congregatione infra scripta dubia.

16 Primo = An indulgenda sit jubilatio Canonici, & Beneficiatis, qui spatio quadraginta annorum Ecclesiis inservierunt; licet dicto temporis spatio cum debitiss diligentiis, & indultis absuerint ab Ecclesiis vel ex causa infirmitatis, vel ex causa studiorum, vel pro sua Ecclesiæ servitio, vel ratione munera, pro quibus obtinuerunt indulta absendi pro diebus, & horis, vel indulta simpliciter, & absolute absendi, ab Ecclesia, durante officio ipsis commisso =

17 Secundo = An indulgenda sit jubilatio illis, qui inservierunt spatio annorum quadraginta, sed partim in una Ecclesia, partim in alia, aut tanquam Canonici in ambarbus, aut tanquam Beneficiati in una, & Canonici in alia, nec non in illis, qui in una, & eadem Ecclesia per totum tempus infer-

vierunt, sed partim tanquam Clerici Beneficiati, partim tanquam Beneficiati, & aliquando partim tanquam Beneficiati, partim tanquam Canonici, vel partim tanquam Coadjutores, & partim tanquam Principales & Titulares =

18 Tertio = An indulgenda sit jubilatio illis, qui inservierunt spatio annorum quadraginta, non obstante parvo numero aliorum, qui remanent addicti Ecclesiæ servitio, & quis sit parvus numerus inservientium in casu, & ad effectum de quo agitur =

19 Quarto = An non obstante jubilationis indulto, Jubilatus cogi possit ad inserviendum, si Divinus cultus detrimentum patiatur =

20 Quinto = An non obstante jubilationis indulto, Jubilatus teneatur ad residendum, licet non teneatur ad interessendum =

21 Quibus in causa Dubia jubilationum, 17. Decembris 1718. fuit rescriptum: Ad primum = Affirmative quoad absentes ex causa infirmitatis cum debitiss diligentiis, & indultis, vel pro sua Ecclesiæ servitio, vel cum indultis absendi pro diebus, & horis; Negative autem quoad absentes ex causa studiorum, & quoad habentes indulta ab-

22 sendi absolute, durante officio = Ad secundum = Negative quoad primam, & affir-

23 mativè quoad secundam partem = Ad ter-

24 tium = Dabitur resolutio in casibus particu-

25 laribus = Ad quartum = Affirmative: Ad

25 quintum; Negative juxta decreta.

His omnibus præsuppositis jam patet affirmativa resolutio præsentis quæstionis, cùm Canonicus, qui ex lege fundationis tenebatur interesse Divinis Officiis; prout intersunt alii Canonici Cathedrales, doceat de laudabili, & continuo quadrangulari servitio, per eum tanquam Canonicum in Ecclesia præstito.